(MR. SPEAKER)

and Miscellaneous Provisions) Continuance Bill, 1958, as passed by the Legislative Council, be passed."

The motion was adopted.

MYSORE CONTINGENCY FUND (AMENDMENT) BILL, 1958.

Motion to consider.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for (Labour and Legal Affairs).—Sir, I beg to move :

"That the Mysore Contingency Fund (Amendment) Bill, 1958, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Contingency Fund (Amendment) Bill, 1958, be taken into consideration."

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, this is an absolutely innocuous measure which does not result in any extra burden upon the tax-payer or any other person. All that is sought is to enhance the limit to the credit of the Mysore Contingency Fund. Sir, when the New State was inaugurated, the Contingency fund was created and it was found that the amount standing to the credit of that fund on that day, having regard to the various occasions that arise during the course of the administration, would not be sufficient. Sir, contingencies arise in the course of the administration when funds have to be provided and it becomes necessary, particularly when money has not been provided in the normal budget and when new situations arise, that the fund ought to be made available. It is in that connection, a situation arose for more than one reason. The main reason was with regard to the purchase of rice. Till recently, Sir, the amount was found by the Central Government and it was not necessary for the State Government to invest any moneys. But then, upon the decision taken by the Central Government, it became necessary for the State Government to purchase certain quantities of rice for the purpose of ensuring proper distribution of food throughout the year. And it is in that connection that large amounts were wanted. For that purpose, since the Assembly was not in session, an Ordinance was passed. This Bill seeks to replace that ordinance. It is very clear that it is not possible to foresee all possible future contingencies and provide for then and when contingencies arise, it becomes necessary to incur expenditure in public interest. In order to obviate such difficulties, it is sought, Sir, to enhance the contingency fund by one crore. It is perfectly clear from what I have said that it is proper that the Ordinance needs to be replaced by a Bill which I have brought before the House, and I am sure that the Bill finds ready unanimous acceptance by all Members of the House.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲಕ, ಇದುವರೆಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕರ್ಟಿಂಜನ್ಸಿ ನಿಧಿಯನ್ನು ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತರಲು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಈ ಸಭೆ ಸೆಷನ್ನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ತೊಂದರೆ ಒದಗಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಒಂದು ಕ್ವಾರ್ಟರಿಗೆ, ಎಂದರೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಕರೆದು ಇದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೂ ಹಾಗಿರಲಿ, ಮೊದಲು ಈ ನಿಧಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುವಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ? ಅಂತೂ ಈಗ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಕರ್ಟಿಂಜನ್ಸಿ ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಣದೇಯಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕರ್ಟಿಂಜನ್ಸಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಕು, ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಅಧಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಿ. ಈಗ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಸಿ ಆ ಮೇಲೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ನುಮ್ಮನಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ

ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆಯುಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತೊಂದರೆಯೂ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಯಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅನಾನುಕೂಲ ಗಳೂ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಾರದು, ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿರೋಧ ವಾಗಿ ಮತ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—Sir, though the Hon'ble Minister for Law has said this is an innocuous Bill, it is the principle that we have to oppose, as my Leader just now said. Today, the Government have before this House a Bill for two crores of rupees. Tomorrow they may come for twenty. What exactly is the principle underlying the Contingency Fund? Without obtaining proper permission or any permission of this House they take out whatever amount they want and spend it and after everything is over, they come before this House for approval. That is what is meant by this Contingency Fund. As my Hon'ble friend has just now said, the Government have got every machinery to anticipate almost all contingencies. It is only under extraordinary circumstances, when funds have not been allotted or approved by this House, they can put their hands into this fund and take whatever they want. Now, Sir, this Government seems to be most erratic. There seems to be no method in their day-to-day working at all. I will give an example of their erratic methods. It was announced to the public that this House would be called last December. No less a person than the Chief Minister announced that the Assembly would be called last December. Later on an amended version of the statement was given that the Assembly would be called in January. So far as the present Government is concerned, you can always expect three versions—and in the third version it was said that they intend to call the Assembly in February. Of course the situation is such that we are forced to call a session of the Assembly in February. Can such a Government which has no mind of its own or which has no fixed principles or method of working come to this House and say that they want such a huge amount to do whatever they like? They have a steamroller majority in this House whom they can coerce or cajole into voting whatever they want. Under such circumstances, when the Opposition is fairly in a weak position, they can do whatever they like. Democracy is not in its full working force in this House. They want Rs. two crores today. Out of that they may spend anything they like and come before this House on a subsequent day and ask this House to approve of whatever they have done. So, we are bound to oppose this measure on principle. It is the method of working which we oppose vehemently. As I said, it is not based on any fixed principles at all. It is a long history. In every walk of life, in every department the method of working is the same. They come to this House at the last moment and hustle through a certain legislation seeking to amend this Act or that Act. They come to this House at the last moment and say they are helpless and that they must have a certain amount. So, I say this erratic Government should not be allowed to have its own way. Of course, we know the result of whatever we say. It will fall on deaf ears. The Hon'ble Minister will simply smile and nod.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Minister for Public Works).—It is not worth considering because you are making charges unnecessarily without understanding the position.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—I rise to a point of order, Sir. If a Minister wants to interrupt, should he not rise in his seat and say whatever he has to say? Can he do so by sitting?

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—Sir, it was only an interjection.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am glad to know that the Hon'ble Minister did not use a strong word. He only said that we had not understood the position. As far as we understand, unfortunately the understanding is very little on the other side. The difficulty is that we do not see eye to eye with each other. Every day the same situation arises because they have got the full force of authority and a

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

steamroller majority behind them. So, they can override whatever we say in this House. Not that Rs. two crores are not to be voted but what I do not like is their method of working. Their method is one of—I do not want to call it madness—but one which ought not to be approved by this House. Under these circumstances, I do not see my way to approve of this measure. So, I oppose it.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore).—Sir, I heard the Hon'ble Leader of the Opposition and the Hon'ble Member Sri Srinivas Shetty. I was very much surprised to hear the remarks of the Hon'ble Leader of the Opposition. He seems to think that the Contingency Fund is not meant for a contingency and that the Government can spend that money in any manner they like. The Supplementary Demand that is placed before this House makes clear the occasions when the Government draw upon the Contingency Fund. The Contingency Fund is necessary so that the Government may draw on it when the grants voted by this House are not sufficient or when the Government has to embark on a new service. Every item of expenditure incurred from the Contingency Fund will have to be brought before the Legislature and its sanction has to be obtained. If we examine the drawals from the Contingency Fund, it will be clear that the Government could not have foreseen all those contingencies for which they were called upon to incur very heavy expenditure. For example, if we take the decision of the Government to purchase paddy during the last harvest, it will be seen that the Government had to draw Rs. 1·18 crores from the Contingency Fund whereas the maximum amount that can be there in the Contingency Fund now is only Rs. one crore. Unless the Government has more than one crore of rupees, they could not have purchased paddy in the local market during the last harvest and that would have resulted in a very great hardship to the public. Then again, there is another huge amount which was drawn from the Contingency Fund. You know, Sir, that last year the State Electricity Board was constituted and the Government had to give a loan of Rs. 50 lakhs to the Board. There are several such circumstances when the Government will be called upon to draw money from the Contingency Fund. It is not possible to foresee all such occasions. Even after increasing the amount in the Contingency Fund, there will be opportunities for Hon'ble Members to offer their remarks on the various items of expenditure incurred from the Contingency Fund. They can then lodge their protests and oppose them and vote them down. They seem to be obsessed with the idea that there majority on this side. It is not the number that counts; it is reason that counts. I find no reason in the opposition of the Hon'ble Members on the other side. I, therefore, feel that it is a fit measure which deserves the support of this House.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Sir, so far as this simple measure is concerned, there ought not to have been so much controversy, but there is one reason why we are entitled to criticise the Government's action. The Contingency Fund was created first by Act XXI of 1950 in this State and at that time the total amount that was put in this fund was only Rs. 30 lakhs as per section 2 of that Act. It was raised to Rs. 1 crore subsequently and now the Hon'ble Minister wants to raise the amount to Rs. 2 crores. This amount will have to be given to this fund continuously for the purpose of meeting unforeseen expenditure. May I ask the Government whether it was due to this paddy purchase which was not foreseen according to the Government that this contingency has arisen?

4 P.M.

But may I state that during the last season the whole of the northern India where paddy or rice is the main crop was washed away by heavy floods and there was practically no rice in that tract; then was it not the duty of the Government to foresee that such a contingency would arise and that, so far as our State is concerned, paddy would

have to be procured for supply to other States ? If this was not dreamt of or foreseen by the Government I feel that the officers and the Treasury Bench should know that they have to look to the interests of the country as a whole and not to the interests of the State only. When the whole of northern India was affected by floods, when there has a lot of havoc and damage, it was quite plain that there would be much demand for rice. The Central Government has often said that they will have to import vast quantities of rice from abroad. In our State so far as paddy was concerned, there was good crop. So it was natural and obligatory on the part of the Government to determine that they would have to purchase paddy on governmental level and for that purpose they could have introduced a demand in the Legislature which was going on continuously for 5 or 6 months with some interruptions ; Government could have brought this demand at that time also. So I submit that the way in which the Government is dealing with the funds without any forethought or looking into the condition of the whole country—that is really not creditable to the present Government. I submit that snch a Contingency Fund is not necessary because we don't expect that floods will occur often in our country in order to force the Government to purchase paddy. This is an exceptional year and for that reason, why the amount of the fund is to be increased ? Same amount may be set apart by the Legislature for purchasing paddy. So increasing the fund to Rs. 2 crores and locking it in that fund is not correct. I do not think it will be advisable to lock our capital or money in that fund. So I submit that this measure should not be adopted and should be rejected by the Legislature.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Challakere).—I fail to see the reasons advanced by the Leader of the Opposition about the Contingency Fund. Perhaps every office is given some contingency amount to spend. Perhaps he thought that kind of expenditure is not likely to be incurred. This is not an expenditure to be incurred regularly for something or other. When the Legislature does not sit when a certain expenditure is to be incurred, they leave some fund. Without the permission of the House they cannot utilise even a pie. Under these circumstances, they are authorised to draw from out of the Contingency Fund and then bring it to the House to approve of such action. Here in this case it amounts to nearly Rs. 1¼ crores. It is not an expenditure ; it is an advance made. The Electricity Board has been authorised to spend up to the tune of Rs. 50 lakhs. In the case of the Village Industries Board or some Board like that, even a sum Rs. 100 has been incurred, which was not thought of.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Where is all this stated ?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is on page 20 of the Supplementary Budget Estimates: "Amount required for further expendi ture for 1956-57...."

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is not stated in the Statement of Objects and Reasons.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is advancing his arguments from out of the supplementary estimates ; it is not confined to the Statement of Objects and Reasons.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—This Contingency Fund is not allowed to be used for any purposes sanctioned. It is only under circumstances under which there is no sanction of the Legislature for any advances to be made, for any unforeseen expenditure in that period in between two sessions, it is for such a contingency that the fund is provided. The fund is there on the receipts side. So when the estimates are made, when balance sheets are drawn up, it is never kept under reserve. A fund is created for certain emergency purposes. Whether there is Rs. one crore or Rs. 2 crores in that fund, it does not in the least matter. This is after all a measure in which we have to show some leniency to expend certain amounts during the off-session time and it is to be sanctioned.

*Sri F. H. MOHSIN (Hubli City).—I fully associate myself with the views expressed by my friend Sri Bheemappa Naik in supporting the Mysore

(SRI F. H. MOHSIN)

Contingency Fund (Amendment) Bill. My friends on the opposite side seem to think that it is a fund which is given away to Government to spend on various items. This is not such a fund at all. This is not a reserve fund in the strict sense of the term, but it is just similar to that. This amount is taken away from the Consolidated Fund and kept as a contingency fund. If any contingency arises, if any emergency arises, they must spend the amount. It is not necessary for them to spend all the amount within that year or any period. Of course, my friend on the opposite side said that in 1950 the Contingency Fund contained only Rs. 30 lakhs. Now the State has become bigger and the time has come when we should have the Contingency Fund also in a bigger form. The amount of Rs. one crore which was there under the Act of 1957 was insufficient. The Government was met with a contingency to purchase foodstuffs and sometimes some new departments are opened, just like khadi and village industries and the Assembly will not be in session on some days. On such occasions whenever the emergency arises it is proper and reasonable that the Government has got certain moneys to carry on their plan or to meet the expenditure. It is only with this view that the fund is raised to Rs. 2 crores. Hence the fears expressed by members on the Opposition side are not genuine and I fully appreciate the principles and objects mentioned in this Bill.

*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕರ್ಟೆಜೆನ್ಸಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗವರ್ನರ್‌ರವರ ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಪ್ರಕಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕರ್ಟೆಜೆನ್ಸಿ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಗವರ್ನರ್ ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಜರೂರಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಬಾಕಿಯಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ 30 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ದುದನ್ನು ಒಂದು ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಏರಿದಹಾಗೆ ತಲೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯದೆ ಅಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಕರ್ಟೆಜೆನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಎರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಯಿರುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಗವರ್ನರ್ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರವಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮ್-ಪಾರ್ಟಿಮ್ಯಾಕ್ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ; ಇದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಇದೇರೀತಿ ನಾರ್ಮ್-ಪಾರ್ಟಿಮ್ಯಾಕ್ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಆ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ, ಪಕ್ಷದ ಬೆಂಬಲದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಾಗುವ ನ್ಯೂನತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಪೊಬಲಗಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿತ್ತು ? ಏನಾದರೂ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಯೋಚನೆಮಾಡಿನೋಡಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಪೊಬಲಗಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಂದರ್ಭಬಂದರೆ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಕರೆಯಬೇಕಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಳಂಬಮಾಡಿ ಈಗ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ವೆಂದುಕರೆದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಇದು ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ವಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಸಭೆಯ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಜನ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇದೇ ಒಂದು ದುರವಸ್ಥೆ ನೋಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲು).— ಗೌರವದಮೂಲೆ ತೆಗೆದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ರಕ್ತ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ಲೆಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ಕಂಟಿಜೆನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಬಂದಿದೆಯೆ? ಕಂಟಿಜೆನ್ಸಿಫಂಡ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಈಗ ಸಾಲದೆ ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಭಾರ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನಡವಳಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂ

ಬುದು ಅಲ್ಲದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕರ್ಟೇಜಿನ್ನು ಫಂಡ್ ಏನೇನೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದೇನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದರೆ? ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಪರವಾಗಿ ಬಾದಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆಯೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅತುಳವಾದ ಒಂದು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I must tell one thing to the House. The time allotted for this Bill is one hour. We have started at about 3-35 or 3-40. So we must finish it by 4-40 at the most. I would therefore request Hon'ble Members to bear this fact in mind.

*ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ನಾನು ಮೈಸೂರು ಕರ್ಟೇಜಿನ್ನು ಫಂಡ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ಬಿಲ್, 1958ನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ: ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಕರ್ಟೇಜಿನ್ನು ಹಣ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಯಾವ ತತ್ಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀವು ಕಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದೀರಿ? ಈ ಹಣವನ್ನೇಕ ೀಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು? ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿರಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಣಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಕೇಳುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬೇಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡದಿರುವುದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಫಂಡ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The entire world knows it. The Leader of the House was not able to bring a Bill before the House. I know something is wrong there.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಅಸಂಬದ್ಧವಲ್ಲವೆ? ಕರ್ಟೇಜಿನ್ನಿಗೂ ಕಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಜಾಣರು. ಅವರು ಯಾವುದನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ—ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ಬೇಕಾದರೆ, 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಿ. ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ ಸ್ಪೀಚ್ ಇದರ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವಾದ ಏಕೆ? ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. "I fail to understand the opposition leader" ಎಂದು. But I am unable to miserably understand the Treasury Bench. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಈ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಧಾರವಾಡದ ಜನತಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗೆ 53,900 ರೂಪಾಯಿ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೊಬ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇರುವ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡನ್ನು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಬಹುದೇ ಎಂಬುದು. ನೀವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲಸಿಂಧುವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಹಣಬೇಕು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಣಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಬೇಡವೇ? ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಮೋಹಿನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು: "ದೇಶ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೇಲೆ, ಅದೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕು" ಎಂದು. ಆದರೆ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ಎಂದಿಗೂ ಇಂತಹ ಅನುಕೂಲಸಿಂಧುವಾಗಕೂಡದು. ಈಗ ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡಿನಿಂದ ಮೈಸೂರು ಗೆಜಟಿಯರ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Was it a very urgent matter? 53,900 ರೂಪಾಯಿ ಜನತಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್- ಏಡ್ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ—was it an urgent matter? ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿದೆ, ಜನ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗಬಾರದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ, ಆವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಜನರನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅನಾಥರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಫಂಡನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್‌ಅನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಅಟ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದರು, ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರು ಈಗ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವಿವೇಕವಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು. ನಿಮಗೆ ಬಹುಮತವಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಫಂಡು ಅನುಕೂಲಸಿಂಧುವಾಗಬಾರದು, ಇದನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಫಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಲಾರದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ, ಇದನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹರಿದಾಡಬಹುದು. ಈ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡ್ ಒಂದಕ್ಕೇ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ದೊಡ್ಡ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಹತ್ತು, ಹದಿನೈದು ಕೋಟಿ

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ. ಈ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ನೀವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಫಂಡಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ವಿರೋಧವಿದೆ, ಅಸಮಾಧಾನವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬಾರದು. ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಕು. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಡ. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೋ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೋ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದು ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಂಟಿಂಜನ್ಸಿ ಫಂಡಿಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗಲೇ, ಅಷ್ಟು ಹಣವೇ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಾಗ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅದೇ ಫಂಡಿಗೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೂದೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಐಟಮ್ಮಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಬಂದರೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಫಂಡಿನಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಡ್ಜೆಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ನರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಆದಾಯವಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಿಗೆಬೇಕೆಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ಬಡ್ಜೆಟ್ ತಯಾರಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯೇ ಈ ಫಂಡಿಗೆ ಸಾಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಆ ಫಂಡಿಗೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಾನುರಾಗಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅಡ್ರೆಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಹಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಜನಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದ ಕಡೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಗ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ. ಈಗ ನೀವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಈ ನೀತಿಯಿಂದ ನಿಮಗಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಅನುಕೂಲದ ಬದಲು ಇದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಒಂದು ಗೌರವ ಮಾಡಿದಾಗ, ಸತ್ಕರಿಸಿದಾಗ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನುಗಳವರಿಗೆ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸದೆ ಇರುವಾಗ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೇ ಏಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಿರಿ, ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಎಂದು ಜನಗಳು ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಜನಗಳಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

4-30, P.M.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವಾಗ ಒಂದುನೀತಿ ನಿಯಮವನ್ನನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವರ್ಷ, ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದಾಗ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ವಗೈರೆ ಕೇಳಿದರೆ ಸರಿಎನ್ನಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥದ್ದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಬಾಬಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆಬಾಬಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂಥ ಬಾಬಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಬುಗಳ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಯೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳು ಬೇಕು ಒಂದು ಕೇಳದೆ ಬಂದು ಅಧಿವೇಶನವಾದರೂ ನಡೆದಿರುವುದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ನಿಗದಿಯಾದ ನೀತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿನೋಡಿ ಒಂದೇಸಲ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಒಟುಮಾಡಿರೆಂದು ಕೇಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಒಂದು ಆಟೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಸರ್ಕಾರವಿತ್ತೋ ಆ ಸರ್ಕಾರ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್, ಅಥವಾ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಇಂಥವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಂಥ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಾಗ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ವಿರೋಧಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಟ್ರೆಜರಿ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಏನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗ ಟ್ರೆಜರಿ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಆಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಥ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಸರ್ಕಾರವಿತ್ತು. ಈಗ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ. ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಜನ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದೆ ನಾವು ಜನರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಡೆಸದೆ ಹೋದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳ

ನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮನೂ ದೆಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದಿ ರುವ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂಟಿಜೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೇಳುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾ ಯಿಗಳಿಗೆ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಗಲೇ ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಪಾಸಾಯಿತು.

ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರೆ, ದೇಶದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂಥ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನೀವು ದೇಶದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗು ತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ individual ಆಗಿ help ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ವಿರೋಧಾ ಭಿಪ್ರಾಯ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೊಟುಕುಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮುಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾದರೂ ಎಂದರೆ, 1962 ನೆಯ ಇಸವಿಯ ವರೆಗೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸದುದ್ದೇಶವಿ ದ್ದರೆ, ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ವಾದ ವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ಸಂತೋಷ. ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೋ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕು ಇದೆ.

ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಯಾವರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿ ಸದೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನೀವು ಆಗ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಈಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಹಿಂದೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರರಲ್ಲಿ ಐದುಪಾಲು ಸಹ ನಾವು ಈ ದಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ (ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ).—ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—It is an individual statement. ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಒಂದು ಉದ್ವೇಗದ ಭರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ವಾಗ್ದಾ ನವನ್ನು ಈಗ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೀಗೆ ಮರವೆ ಬಂದಿರುವಾಗ, ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಇವರ ಗಮನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಕ್ಕನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಹಣವನ್ನು ನುಮ್ಮನೆ ಯಾರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.....

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sir, it is a fund to be created. It is not an expenditure asked for.

Sri B. K. PUTTARAMIYA.—It is a contingency fund, Sir. I am aware of its implications. It is a Contingency Fund, not a Reserve Fund. Am I right, Sir?

ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ವಾಮಿ.

*Dr. T. PARTHASARATHY (Malleswaram).—Sir, I am really surprised at the nomenclature of this Bill as Contingency Fund Bill. I am sure it is nothing but a financial jugglery, where the amount has already been spent and they are just bringing up a Bill through which they want to cover up an expenditure incurred without the permission or sanction of this House. I feel that this is nothing but financial jugglery. Probably this amount is required to make some adjustment for expenditure already incurred. To employ this English word in this context as Contingency Fund is an anomaly here, and the amount needed is sought to be raised under the name of Contingency. Contingency can arise by reason of some emergency. Otherwise, I feel that the terminology may be changed to emergency instead of saying 'contingency'.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, I have heard with deep interest and certain amount of restraint the expressions used and the strong language imported into the debate. I do not propose to answer all the epithets like erratic Government, etc. Whether reason lies on the side of the Opposition members or in the arguments that I am going to advance or whether the word erratic should apply to the observations that have been made will be a matter for the House to decide. Much was said about democracy. My friends on the other side seem to be making frequent use of the word democracy. I know what democracy is. Whether democracy is a vote by the majority or the consensus of opinion of the majority or whether it means the right of one or two persons to criticise the Government and to say whatever they like—these are

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

purely a figment of imagination which does not stand to reason or bear scrutiny at all. It was mentioned that this Contingency Fund is something which is being created for the first time in this State. I may submit that the Contingency Fund is a well known principle which prevails today in all the States all over the country.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Majority means ignoring minority.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Minority is minority and majority is majority. I do not know whether by using strong language minority is going to win votes. To say that the Government has got a steam-roller majority and that with the help of that it can pass anything it likes is something which I am not in a position to understand.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—What is wrong with understanding ?

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—The misunderstanding lies in the word 'erratic' and in your inability to understand what a Contingency Fund is and yet to say that this Contingency Fund is something that is going to be frittered away. Some of the criticisms looked as if the members have not at all seen the Supplementary Demands which have been placed before the House and it was most intriguing to hear that the Supplementary Demands were something which was bad and which ought not to bethere. Supplementary Demands have become a fairly uniform and normal procedure with all the State Governments. I may explain to the House what a token grant is. Where a precise scheme has not been evolved, it has to be taken up as a token grant with the full knowledge that certain extra amount will be required for that purpose. When the Government is called upon to embark upon such a scheme and the amount provided in the Budget is not adequate for that purose, Supplementary Demands are asked for. It is a well known parliamentary procedure known to democracy. If your democracy does not know it, it is better to learn it. I do say that supplementary demands for grants re brought forward by every Government and if the money asked for under a supplementary demand for grant is spent wrongly it is open to the House to vote it down. To say that no supplementary demand should be brought forward is asking something which is motivated by a desire to see that the Government must feel unhappy. In a fit of anger they may say that we must go out of office. Some member said that for fifteen minutes if a some one else were there—I do not know what he meant by it. In any case, I am not going to take the time of the House by going into this matter.

Sri J. B. MALLARADHYA.—He is not prepared to furnish informatoin.

Sri B. VAIKUNTA BAGIGA.—Sir, was not the House fully aware that the Electricity Board had not been constituted when the Budget was passed. If the Electricity Board has been constituted with the permission of the House and if it is to function, Rs. 50 lakhs are wanted by it. Therefore, by saying that there should be no Contingency Fund and that Rs. 10 lakhs will do for that purpose you are simply creating an impossible situation. Thereby you want confusion to prevail. We are not going to allow that. My argument cannot be ridiculed by saying that the Government may as well ask for a Contingency Fund of Rs. 40 crores. That is absurd.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I rise to a point of order. The Hon'ble Minister was pleased to use the word 'absurd' in the course of his argument. I want a ruling from the Chair as to whether it is a parliamentary word.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—If an absurd argument is put forward, I am entitled to say that that argument is absurd.

Mr. SPEAKER.—I do not think the word 'absurd' is unparliamentary; it is parliamentary.

An HON'BLE MEMBER.—Does it become parliamentary because the Minister has used it ?

Mr. SPEAKER.—Parliamentary means parliamentary for all members.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I may say, Sir, that if I have offended any member I am sorry, but I do maintain that if an absurd and fallacious argument is put forward, I call that argument absurd and never the member. A certain expenditure had to be incurred for the purchase of rice. So, it has been explained under what circumstances this unforeseen demand of a crore of rupees has arisen.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—You could have foreseen that.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—It is very easy for my friend to say so because he is not concerned with taking stock of the situation and understanding things properly. Do my friends on the opposite side mean to say that rice should not have been procured ?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It was discussed in the last Assembly.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—My friends are forgetting that at no other time was the Government called upon to find a crore of rupees for the purchase of rice. Will they point out a single occasion in which it was thought that a crore of rupees would be required for this purpose ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—That shows the efficiency of the previous Government.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—If my friends had visualised it and yet did not bring it to the notice of the Government, that is not fair to the Government. That shows that it is a belated attempt to ridicule the Government. Token grants have been made where new ideas have come. It is perfectly clear that the fund has to be of the dimension which is proposed in the Bill. I was really surprised when it was said that so far as the responsibility of the Government was concerned, it should not be limited and that the Government should take the responsibility for such contingencies occurring throughout the entire country. To say that we should have done something to see that contingencies such as floods or dearth of rice occurring outside this State should be provided for is something which I cannot understand. All that I can say is that the Opposition appears to think that any stick is good enough. It was said that the increase in the Contingency Fund that is asked for is going to be opposed on principle, namely, that there has been delay in calling the sessions. I do not know how that will apply to this Contingency Fund. I can understand such a criticism levelled with regard to the statutes. Therefore, to say that the delay in calling the sessions has contributed to the asking for an increased amount in the Contingency Fund is entirely putting the plaster in the wrong place. In the circumstances I have mentioned the demand for an increase in the Contingency Fund is very very reasonble.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Contingency Fund (Amendment) Bill, 1958, be taken into consideration".

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The clauses of the Bill will now be put to vote. As there are no amendments tabled, all the clauses will be put to vote. The question is:

"That Clauses 1, 2 and 3 and the Title and the Preamble stand part the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 1, 2 and 3 and the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I move:

"That the Mysore Contingency Fund (Amendment) Bill, 1958, be passed".

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Contingency Fund (Amendment) Bill, 1958, be passed."

The motion was adopted.